

הכל שוחטין פרק ראשון חולין

טז

עין משפט
נר מצוה

ק"א מ"ה פ"ז מ"ה ס"ב
ס"ב מ"ה פ"ז מ"ה ס"ב
ש"ס מ"ה פ"ז מ"ה ס"ב

כל הגרות של מתנת מעטלים - דל מחסת לא מאיזי אפילו ימים
בגון של נחשת וכו' כן : [א] הולק בשבת - שהיה נר הולק בו
בין השמשות ומקלה מתנת איסור שאסור לכנותו אר נאסר גם הוא
למנוול וכו' שהקלה לבין השמשות והקלה לכל היום : שהלוק
בו גר אכל בהמה דומינאל מירחא

לחמך הדור חיוב : יאכל - הוא עלמו
ובו ביום ואין לרין להמתין עד הערב
כדי שיעשו דהא דלמרינ בעלמא
לערב כדכי שיעשו לית ליה לר"מ אלא
היכא דעבר יקראל איסורא ובמוד
דאיכא חיובא דלא נמטייה הגאה
דאיסורא אכל בשוגג לא : במזיד -
דאיכא איסורא : לא יאכל - בו ביום
עד שתחשב וכדי שיעשו והוא הדין
לאחרים נמי דאסור למכילה בו ביום
דטעמא משום דלא נמטייה הגאה
מאיסורא הוא ובי שיה לאסורא כדכי
שיעשו לא מטי לו הגאה מניה ואידי
דמגא רישא כדדייה דלשמעין רבוחא
להתירא תנא נמי ספא כדדייה :

הגרות הב"ח
(ה) רש"י ד"ס בבב"ב
ד"ס פ"ז מה קודם אסור
בבב"ב א"כ משום שבת
אסורין בבב"ב מ"ל להם
בבב"ב י"א י"ל לר"מ
בשוגג :

[ל"ג דמ"ה וכן א"ס"ה
ב"ש"ן וי"מ"ה ס"ה]

מ"ה
ד"ה מ"ה ח"ו"ה

מ"ה
ד"ה מ"ה ח"ו"ה

מ"ה
ד"ה מ"ה ח"ו"ה

שימה מקובצת
(ה) הירחל בשבת - ב"ב
שד"לוק בו מאחו
שבת : [ג] חבבשל
בשבת בשוגג יאכל א"ל
ד"ה מ"ה פ"ז מ"ה ס"ב
ד"ה מ"ה פ"ז מ"ה ס"ב
ש"ה לא גזוז ב"ה
ר"מ ח"ה :

המבשל בשבת בשוגג יאכל - אפילו [ג] בו ביום דר"מ לא קיים
כלל שוגג אסור מוד כדמוכח בהיקוין (ניסין ע"ג) ובפ"ג
כירה (שבת דף נ"ח) נמי משמע דר"מ בו ביום גבי הא דבש"י מרבי
חיוב בר אבא שכן קריה ע"ג כירה ס' במזיד לא יאכל לא הוא ולא
אחרים בו ביום אכל במול"ש שר

אפי' לרדיה מדבשי לוקמי מתניין
ר"מ ובמוד ומתניין דומיא דיוה"כ
קמי דאסור בו ביום צ"ל בין לאחרים
ושמיעו כשה קמי לא שאל לו ולא
שאל לאחרים כדמתין כבמוד ועוד
במוד לא יאכל עולמית לר"מ א"ל הייט
מוד דרבי יהודה כמו שפירש וכן שוגג
דרבי יהודה דהא מוקי מתניין בשוגג
ורבי יהודה ובמוד לא יאכל עולמית
הוא אכל אחרים אכולים למול"ש שבת
ד"ל לא יאכל עולמית א"ל הייט מוד
דרבי יוחנן הסגלר ועוד דבמורה
(כ"ח דף ע"ה) מוקי דרבנן דפסדו כשבת

בשבת משתלמי ל' ו' כרבי יוחנן
הסגלר ולא מוקי לה כ' יהודה ובעני
נמי הכס מ"ה טעמא דר' יוחנן הסגלר
ולא כ' ד' י"מ ד' יהודה כלל
דמילתא מוד דר"מ שוגג ד"ל יהודה
מוד דרבי יהודה שוגג דרבי יוחנן
הסגלר : מוקי לה כר"מ - משמע
שק הלכה וכן דרש רבא כ"פ כירה (שבת
דף נ"ח ע"ה) כר"מ וקשה מכאן לפי'
הקטורס דברש"י אין לרין (כ"ה דף כ"ד) :

גבי עובר טובים שבהו דורין וליסורא
א"ס י"ה מאחו המין במחבר אסורין
ולערב נמי אסורין כדכי שיעשו פירש
הקוט"ב דטעמא דאסורין כדכי שיעשו
כדי שלא יהא ממלכת י"ה ורבי
מבב"ב בשבת דבשוגג יאכל א"ל דנהא
ממלכת שבת ומיהו י"ל דלוק כהנה
כ"כ מ"ן דנלא ביטול ר"מ ל"ס אכל
קשה שמתם בשבת בשוגג דאכל לר"מ
היכא דהיה לו חולה מבטול יוסו וסבירא
כדמתין כבמוד משום דלא אי משקלה
ולא אסר משום שגאה ממלכת שבת
(א"ו) לדבמילתא דלא שכת לא גזוז [ג] :

כ"י שר"מ כגון שהיה לו חולה
מבטול יוסו - א"ל וטק מתניין
בשוגג ור"מ ולא היה לו חולה כלל וי"ל
דדומיא דיוה"כ קמי דאסור אף על גב
דהיה לו חולה ו"ל והא על כרחך לא
היה לגמרי דומיא דיוה"כ דבשבת א"ס
לא כבירא מתר אפי' לרבי יהודה וי"ל
דבמקום שייך חוב אסורא קמי כגפוש
ליוה"כ כדמי אפי' שמתניין כגפוש :

בגון
ל"מ ר"מ ח"ו"ה

א"ל נרות של מתנת ממלמין ריחן מן הנר
שהלוק בו באותה שבת א"ל מאי
החם יהא דחי ליה בידים, אלא אמר
רב אשי ב"ה יתנה דמגשל היא דתנן

המבשל בשבת בשוגג יאכל, במזיד לא
יאכל דברי רבי מאיר רבי יהודה אומר
בשוגג יאכל במזיד, שבת, במזיד לא
יאכל עולמית רבי יוחנן הסגלר אומר
בשוגג יאכל למציא שבת לאחרים, ולא
לו, במזיד לא יאכל עולמית לא לו ולא

לאחרים, במזיד רבי מאיר, לא סלקא
דעתך דתני דומיא דיום הכפורים מה יום
הכפורים לא שנה בשוגג ולא שנה במזיד
לא אכיל, אף ה"א נמי לא שנה בשוגג
ולא שנה במזיד לא אכיל, מציח מוקמת
ל"ה בשוגג ורבי יהודה והא י"א על פי

שמתיריב בנפשו קתני: הכי קאמר אע"פ
דבמוד מתיריב בנפשו הוא הכא דבשוגג
שוחטין בשבת, רבי יוחנן הסגלר
דאמר לא שנה בשוגג ולא שנה במזיד לא
אכיל? רבי יוחנן הסגלר קמפליג במוצאי
שבת לאחרים ולא לותנא דידן שהיטו כשרה

קתני לא שנה לו ולא שנה לאחרים, תני
תנא קמיה דר"ב המבשל בשבת בשוגג
יאכל במזיד לא יאכל עולמית ליה רב,

מאי טעמא משתיק ליה *אלימא משום
דסבירא ליה כרבי יהודה ותנא תני משום
מאיר, משום דסבירא ליה כרבי יהודה מאן
דחני רבי מאיר משתיק ליה? ועוד מי סבר
לה כרבי יהודה והאמר רב חנן בר אמי
כי מורי להו רב לתלמידיה מורי להו רב

מאיר, וכי דריש בפרקא דריש כרבי יהודה
משום עמי הארץ, וכי תימא תנא בפרקא
תנא קמיה, אמי כולי עלמא לתנא צייתי,
לאמורא צייתי! אמר רב נתנן בר יצחק
תנא, שוחטין תנא קמיה דרבי יוחנן בשבת
בשוגג יאכל במזיד לא יאכל א"ל ליה

מאי דעתך כרבי מאיר, עד כאן לא קשרי
רבי מאיר אלא במבשל הראוי לכוס אבל
שוחט ראוי ראוי לכוס לא יתני מתניין
דשוחט הוא *ואמר רב הונא דרש חיוב

בר רב משמיה דרב *אסורא באכילה ליומא
רבי יהודה היא, הא רבי מאיר? כי שרי רבי מאיר

מ"ה ר"מ ח"ו"ה

(ה) מ"ה ר"מ ח"ו"ה